

| СИЛАБУС ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ

ВК 31 «ІСТОРІЯ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ»

спеціальність	211 Ветеринарна медицина	обов'язковість дисципліни	вибіркова
освітня програма	Ветеринарна медицина	факультет	Ветеринарна медицина
освітній рівень	другий (магістерський)	кафедра	Епізоотології та мікробіології

ВИКЛАДАЧ

Штагер Галина Миколаївна

Вища освіта – спеціальність ветеринарна медицина

Досвід роботи – 24 роки.

Показники професійної активності з тематики курсу:

- Автор і співавтор більше 45 наукових праць, зокрема наукових статей та тез доповідей.
- Посвідчення про підвищення кваліфікації у Національному науковому центрі «Інститут експериментальної та клінічної ветеринарної медицини», м. Харків за спеціальністю «Ветеринарна медицина», спеціалізація «Ветеринарна мікробіологія, епізоотологія, інфекційні хвороби та імунологія» (2023 р.).
- Учасник наукових і методичних конференцій у тому числі міжнародних.

телефон	0956835208	електронна пошта	shtagergala@gmail.com	дистанційна підтримка	Moodle http://moodle.btu.kharkiv.ua/course/view.php?id=3168
---------	------------	------------------	-----------------------	-----------------------	---

ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ОСВІТНЮ КОМПОНЕНТУ (ДИСЦИПЛІНУ)

Мета	Ознайомити здобувачів вищої освіти з історичним процесом розвитку ветеринарної медицини в загальному контексті історії світової і вітчизняної ветеринарної медицини.
Формат	лекції, самостійна робота, індивідуальні завдання, лабораторні роботи, командна робота
Обсяг і форми контролю	3 кредити ECTS (90 годин): 12 годин лекції, 18 годин лабораторних, 60 годин самостійної роботи; модульний контроль (2 модулі); підсумковий контроль – залік.
Вимоги викладача	Вчасне виконання лабораторних завдань, активність, командна робота
Умови зарахування	згідно з навчальним планом

ВІДПОВІДНІСТЬ СТАНДАРТУ ОСВІТИ І ОСВІТНІЙ ПРОГРАМИ

Компетенції	ЗК1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях. ЗК2. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності. ЗК7. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні. ЗК8. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями. ЗК9. Здатність приймати обґрунтовані рішення. ЗК10. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами інших галузей знань/видів економічної діяльності). ЗК11. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.	Програмні результати навчання	ПРН2. Використовувати інформацію із вітчизняних та іноземних джерел для розроблення діагностичних, лікувальних і підприємницьких стратегій ПРН11. Узагальнювати та аналізувати інформацію щодо ефективності роботи ветеринарних фахівців різного підпорядкування. ПРН13. Розуміти логічну послідовність дій та вміти оформляти відповідну документацію. Знати історію виникнення ветеринарного діловодства. ПРН20. Володіти спеціалізованими програмними засобами для виконання професійних завдань. Основні комп'ютерні програми (реєстрація, аптечна справа) і вміти ними користуватися.
--------------------	--	--------------------------------------	---

СТРУКТУРА ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ (ДИСЦИПЛІНИ)

Модуль 1. Історія розвитку ветеринарної медицини в стародавні часи					
Лекція 1	Історія ветеринарної медицини серед інших наук. ІВМ в стародавні часи.	ЛПЗ 1	Ветеринарна медицина, її місце у навчальному процесі. Господарське та соціальне значення.	Самостійна робота	<ol style="list-style-type: none"> 1. Історія розвитку ветеринарії в Греції. 2. Історія розвитку ветеринарії в Китаї. 3. Історія розвитку ветеринарії в стародавній Русі. 4. Організація кінних заводів і підготовка коновалів. 5. Історичне значення закону по боротьбі з сибіркою.
Лекція 2	Лікувальна справа в середні віки до епохи Відродження.	ЛПЗ 2	Історія становлення Харківської державної зооветеринарної академії та етапи розвитку.		
Лекція 3	Ветеринарна медицина XV –XVII століття.	ЛПЗ 3	Наукові школи ФВМ.		

					6. Розвиток військової ветеринарії. 7. Історія лікування тварин в XIII – XV століттях.
Модуль 2. Історія розвитку ветеринарної медицини з часу заснування ветеринарних закладів в Європі до наших часів.					
Лекція 4	Лікувальна справа в Україні в період ХУІІІ- початку ХХ ст.	ЛПЗ 4	Історія розвитку ветеринарної освіти в Україні.	Самостійна робота	<ol style="list-style-type: none"> 1. Відкриття кафедр скотолікування. 2. Наукові досягнення в області вірусології. 3. Наукові досягнення в області епізоотології. 4. Наукові досягнення в області імунології. 5. Наукові досягнення в області паразитології. 6. Розвиток вищої ветеринарної освіти в Україні. 7. Історія розвитку нормативно-правових документів по ветеринарній медицині 8. Сучасний стан ветеринарії
Лекція 5	Лікувальна справа та тваринництво в Україні у ХХ ст.	ЛПЗ 5	Історія розвитку ветеринарної науки в Україні.		
Лекція 6	Історія становлення ветеринарної служби в Україні.	ЛПЗ 6	Історія розвитку законодавчих документів по ветеринарній медицині.		
		ЛПЗ 7	Внесок вітчизняних вчених в розвиток ветеринарної медицини.		
		ЛПЗ 8	Наукові досягнення Українського інституту експериментальної і клінічної медицини (м. Харків).		
		ЛПЗ 9	Історія боротьби із зооантропонозними захворюваннями (сибірка, сказ, туберкульоз, лептоспіроз). Співробітництво вет. служби України з МЕБ) по профілактиці і боротьбі з особливо небезпечними хворобами тварин		

ОСНОВНА ЛІТЕРАТУРА ТА МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ

1. Вербицький П. І. Історія ветеринарної медицини України / Вербицький П. І., Достоевський П. П., Рудик С. К. Київ: Ветінформ, 2002. 382 с.
2. Вербицький Петро Іванович. Історія ветеринарної медицини України / Петро Іванович Вербицький П.П. Достоевський, С.К. Рудик; За ред. С.К. Рудика. К.: Ветінформ, 2003. 384 с.
3. Махорін Г. Л., Хоменко З. В. Історія ветеринарної медицини як науки в Україні. Навчальний посібник / Геннадій Леонідович Махорін, Зоряна Володимирівна Хоменко. Житомир: «Рута», 2019, 120 с.
4. Рудик Станіслав Костянтинович. Біблія (Зібрання законів з гуманної та ветеринарної медицини) / Станіслав Костянтинович Рудик. К., 2003. 108 с.
5. Рудик Станіслав Костянтинович. Коротка історія ветеринарної медицини України: До 1000-я вищої ветеринарної освіти України / С. К. Рудик. К., 2001. 226 с.
6. Рудик Станіслав Костянтинович. Погляд крізь віки / С. К. Рудик. К., 2000. 164 с.
7. Рудик Станіслав. Історія всесвітньої ветеринарної освіти / С. Рудик, К. Рудик. К.: Нора-Принт, 2002. 200 с.
8. Становлення і розвиток аграрної освіти та науки в Україні (з найдавніших часів і до сьогодення): наукове видання / Д. О. Мельничук [та ін.]; Національний аграрний університет. К.: Видавничий центр НАУ, 2005. 224 с.

1. Головка В.О. Харківський зооветеринарний інститут (під ред.) 1851-2001., Харків-2001, - 121с.
2. Головка В.О.та інші. Історія Харківської державної зооветеринарної академії, 155 років. Х.: «Золоті сторінки», 2006, - 500с.
3. Головка В.О., Смолянінов В.К. Історія розвитку кафедри епізоотології ХДЗВА. Харків-2006.- 12с.
4. Головка В.О., Смолянінов В.К. Історія розвитку вищої ветеринарної освіти у Харкові. Харків-2007, - 24с.
5. Головка В.О., Смолянінов В.К. Історія розвитку ветеринарної освіти в Україні. Харків-2008, - 28с.
6. Головка В.О., Смолянінов В.К. Наукові досягнення Українського інституту експериментальної і клінічної ветеринарної медицини (м. Харків), - 2007 – 32с.
7. Головка В.О., Смолянінов В.К. Внесок вітчизняних вчених в розвиток ветеринарної медицини. Харків-2007, - 27с.
8. Головка В.О., Смолянінов В.К., Северин Р.В., Савенко М.М. Історія розвитку імунології. Харків-2018. – 12с.

<http://moodle.btu.kharkiv.ua/course/view.php?id=3168>

СИСТЕМА		БАЛИ	ДІЯЛЬНІСТЬ, ЩО ОЦІНЮЄТЬСЯ
Підсумкове оцінювання	100 бальна ECTS (стандартна)	до 50	50% від усередненої оцінки за модулі
		до 50	підсумкове тестування
Модульне оцінювання	100 бальна сумарна	до 50	відповіді на тестові питання
		до 20	усні відповіді на лабораторно-практичних заняттях
		до 30	результат засвоєння блоку самостійної роботи

НОРМИ АКАДЕМІЧНОЇ ЕТИКИ ТА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Всі учасники освітнього процесу (в тому числі здобувачі освіти) повинні дотримуватися кодексу академічної доброчесності та вимог, які прописані у положенні «Про академічну доброчесність учасників освітнього процесу ДБТУ»: виявляти дисциплінованість, вихованість, поважати гідність один одного, проявляти доброзичливість, чесність, відповідальність.